

[Pia Kjærsgaard]

dengang var, på samme måde som det fortsat er, betalingsbalanceunderskuddet, som regeringen på ingen måde har evnet at bremse. Flot og optimistisk udtalte regeringen, at dens mål var at bringe betalingsbalanceunderskuddet ned til nul i 1988. Det tror som sagt ikke engang regeringen mere på.

Den opbremsning, regeringen omtalte ved sin tiltræden, og som skulle markere forskellen mellem socialdemokratiet og regeringen, er ganske og aldeles udeblevet. Der er ikke sket den udvikling, regeringen varslede, man kører stadig væk med fingeren i samme spor og har endnu ikke foretaget de offentlige besparelser, der vil være nødvendige.

Regeringen har på mange uheldige måder lagt sig på linje med socialdemokratiet og derved skabt nye økonomiske problemer for det erhvervsliv, vi er så afhængige af. Vi har set en regering, hvis medlemmer gang på gang fra talerstolen her og i medierne kritiserer lovforslag for derefter at sætte sig til rette i stolene herinde og stemme ja til dem.

En af de love, der på voldsom måde vil forringe vores økonomi og fremtidige muligheder for at bevare dansk kultur og arv, er udlændingeloven. Både selve loven og ændringerne til den tidligere lov har fået regeringens blå stempel, uanset hvad statsministeren så forsøger at bilde befolkningen ind.

Statsministeren har virkelig gjort, hvad han kunne, for at give indtryk af, at regeringen er blevet tvunget til at godkende udlændingeloven. Det er simpelt hen det rene vrøvl, og jeg vil gerne fra denne talerstol endnu en gang oplyse, at statsministeren og samtlige regeringspartier har stemt for den tåbelige lov og de lempelser, der senere er foretaget i udlændingeloven. Der er ikke tale om, at regeringen havde et flertal imod sig, og at man derfor var tvunget til at stemme for loven. Det er manipulerende, og det er også uinteressant, når statsministeren oplyser, at justitsministeren har advaret imod loven. Og hvad så, kunne man fristes til at spørge. Ministeren stemte for lovforslaget alligevel og således imod sin overbevisning, hvis statsministerens ord skal stå til troende, men sådan er der desværre så meget herinde.

Firkløverregeringen har som et af sine bladpartier CD, der gennem årene har forsøgt sig som parcelhusejernes parti. Den rolle må vist være helt udspillet nu, hvor regeringens boligideolog, boligminister Bollmann

fra CD, på regeringens vegne har givet kontantlånene dødsstødet. Vupti – og husejerne kan se frem til tusindvis af ekstra skatte kroner takket være ministerens indsats for husejerne. Det må vist efterhånden med rette kunne kaldes et fallitbo.

TV 2-debatten har været holdt i live i alt for lang tid takket være regeringens to forligspartiernes indbyrdes forsøg på at være det mest ubeslutsomme. Har det ikke været socialdemokratiet, der har haft noget at kritisere, ja, så har det været de radikale, der ikke har været enige med sig selv om, hvad det egentlig er, man vil. Fremskridtspartiet har hele tiden sagt ja til TV 2 og ja til reklamer, og da regeringen på et tidspunkt manglede to mandater for at få et TV 2 igennem, sprang fremskridtspartiet straks til og tilbød sine stemmer, men det havde ikke regeringens interesse.

Det skal blive spændende og nok fortsat utrolig kedeligt at se, hvor lang tid der endnu vil gå, før vi får et frit TV 2. Regeringen kunne have givet befolkningen et TV 2 allerede for lang tid siden, men man sprang altså i målet. Derfor står statsministerens udtalelse i åbningstalen i kontrast hertil, da det af talen fremgår, at vi hurtigt skal have skabt grundlag for et landsdækkende TV 2 uafhængigt af Danmarks Radio.

Regeringens omklamring af socialdemokratiet og det radikale venstre, der resulterede i det, man kalder en skattereform, men som overhovedet ikke er revolutionerende, bragte i løbet af nul komma fem et spirende håb frem vedrørende spørgsmålet om OD. Det er ikke fremskridtspartiet, der har det håb, men naturligvis regeringens forligspartnere, socialdemokratiet og de radikale. Det er vist også snart det eneste, socialdemokratiet mangler at få gennemført under denne regering.

Jeg kan derfor overhovedet ikke følge hr. Svend Aukens mange utilfredse ord om den regering, der har givet socialdemokratiet så meget. Selv i regeringspartierne tog man tanken om OD op. Bare den er frivillig, siger man. Ja men jøsses dog! Vi har jo frivillig OD allerede i dag. Hvorfor i alverden skal vi så lovgive om det spørgsmål? Det skal såmænd ikke undre mig, om regeringen i fuldt alvor kunne finde på at stille forslag om at gøre OD frivillig, til trods for at det allerede fungerer ganske udmærket uden lovgivning.